

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Svcqvet E Societate Iesv Via Vitæ Æternæ

Sucquet, Antoine

Antverpiae, 1630

Cap. 9. de satisfactione, ac primo de jejuniis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54856](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54856)

CAPVT IX.

De Satisfactione tertiâ parte Pœnitentiæ.

Exod. 12.

Tob. 12.

*Tria mundi
mala quo-
modo curen-
tur.*

ITINERE trium dierum Israëlitæ ad montem Dei Oreb profecti sunt, ut sacrificarent Domino Deo nostro. Tres illi dies spirituali intellectu de Contritione, Confessione, & Satisfactione commodè, ut supra dixi, accipiuntur. Cùm autem de superioribus dictum sit, superest ut de satisfactione agamus, quæ operibus à Raphaële commendatis perficitur. Bona, aiebat, est Oratio cum Jejunio & Eleëmofynâ: tria siquidem satisfactionis opera tribus mundi malis remedia peropportuna constituta sunt: Jejunio carnis concupiscentiæ; Eleëmofynâ verò concupiscentiæ oculorum; Oratione humili superbia vitæ perlanatur. Mandârat Dominus ut holocaustum cremaretur in altari nocte totâ usque mane, & ut cineres sacerdos spoliatus vestimentis sacerdotalibus, & aliis indutus, efferret extra castra, & in loco mundissimo alio igne quàm sanctuarii usque ad favillam consumi faceret. Quid hæc figura adumbravit? nisi holocaustum tui ipsius atque omnia peccata totâ hujus vitæ nocte exurenda igne sanctuarii, id est, charitatis: quòd si quid manè superfit, te ire debere extra castra exurâ mortali veste, ibique igne purgatorii expiandum, donec infusta reliquæ peccatorum penitus consumantur, & reddas novissimum quadrantem. Vide igitur ut hîc divinæ justitiæ satisfacias, dum tempus acceptabile & dies salutis.

Ac primùm quidem de jejunio, & pœnitentiâ, postea de eleëmofynâ, ac demùm de oratione, quia longior illius tractatio futura, differendum erit.

M E

MEDITATIO.

De Ieiunio, primo opere satisfactorio.

COMPOSITIO loci est. Statuere sese coram CHRISTO in cruce felle potato.

Oratio præparatoria, ut supra.

PUNCTUM I. CHRISTVS. Considera te positum in hac valle verè lacrymarum cum parente primo, ut in sudore vultus tui vesceris pane tuo, & cælestem hæreditatem obtinere contenderes, atque ascenderes in montem Domini tui: Nullum verò majus esse impedimentum quàm corpus hoc tuum quod

*Corpus ag-
gravat ani-
mam,
Sap. 9.*

frano temperantiæ & disciplinæ esse refrænandum; ne è præcipiti dejiciat sessorem suum.

*Gu' & Adæ
nos perdidit.*

HOMO. Eheu! Quàm fœdè per illud & gulæ concupiscentiam prostratus fuit protoplastus Adam in ipso paradyso deliciarum! Illa, illa nos in miseriarum adduxit pelagus, in quo fluctuamus, è quo enavigare, & eluctari vix possumus.

CHRISTVS. Vide & obstupescere quid sapientissimum Adamum eò adegerit. Scilicet brevissima à serpente diro hoste propinata, & è ponto uno hausta voluptas. Vide quomodo extrema gaudii luctus occupet?

HOMO. O infelix pomum, in quo omnia mundi mala, & aterna continebantur! Edisti ô Adam, & ecce quàm graviter obstupescunt adhuc dentes filiorum tuorum. *Domine IESV*, &c. ut infra pag. 100.

*Eva cirro
nostra est.*

CHRISTVS. Attende verò quemadmodum Eva tua, id est caro, & hostis tuus te sollicitet ad imitationem infelicis parentis, quàm vilia ea quæ appetit, quæque gula proponit: quanto labore & periculo appetantur dum non habentur; & tamen habita quàm brevi omnia fastidio sint. Nonne vides quòd plurimos gula depauperet, & ad indigna compellat?

G

HOMO.

HOMO. Quot JESV bone! ut audio, Religiosos, qui aliàs essent futuri columnæ cæli, in terrâ figit, neque crescere sinit in paradiso cælestis voluptatis, id est Religione, quia in eâ superate se nolunt! Imò non caret certè mysterio Adamum in statu perfectionis positum unâ gulâ deturbatum.

*Climachus
gradus 26.
Cassian l. 4.
cap. 3.*

PUNCTVM II. CHRISTVS. Considera gulæ incommoda. Primò enim impedit omnem in spiritu profectum, corpusque spiritui rebelle facit: nam, ut apud mundanos cupiditas seu philargyria est radix omnium malorum: sic apud spirituales, ac Monachos gulæ concupiscentia. Impossibile enim est saturum ventrem pugnæ interioris hominis experiri. Ex uno etenim gulæ vitio innumera vitiorum agmina producuntur, ut Gregorius meus testatur. *Hæcine vera*, ut suprà pag. 7.

Greg in 1.

Reg. c. 2.

*Basil. de ab.
dicat.*

*Gulosus rard
resipiscit.*

HOMO. Basilii verò tuus ait: vitiiis aliis omnibus obnoxios se vidisse resipuisse: qui huic sese subdidisset, aut secretò, aut alieno tempore aut loco edendo, tandem excidisset à Religione: vel si manserint, mancipia diaboli, curiosos, querulos, commodi amantes, obstinatos factos. Neque tantùm spiritui & pietati officere videtur, sed omnes omninò functiones animi præstantiores impedit, & ingenii aciem cæterasque animi potentias hebescere facit. Accedit quod corpus morbis repleat, vitam curtet, multisque afficiat incommodis.

*Voluptas
gula brevis.*

*Innoc l. 2.
de cõtemptu
mundi c. 17.*

Atque ita homo ob voluptatem, quæ, ut Innocentius, spatio loci vix est quatuor digitorum; spatio temporis vix totidem momentorum, vitam hanc tristem, & miseram reddit, & in aternæ se vitæ discrimen adducit, ut caro tantillo oblectetur. Meritò proinde exclamat tuus Bernardus: ô crudelitas! corpori servitur, ut anima juguletur: atque adeò ut corpori tribuatur momentanea voluptas, aterna homo subit supplicia: aut salutem sese eorum periculo exponit.

*Bernard in
Apol.
Gulosus sibi
crudelis.*

Hæcine vera, ut sup. pag. 7.

PUNCTVM III. CHRISTVS. Considera è contra commoda

commoda abſtinentiæ. Primū quod hoſtis graviffimus hac dometur; multoquæ magis quā omnibus aliis corporis exercitationibus, ciliciis, flagellis, humi cubationibus, deprimatur. Nam ut nullo facilius ignis quā subtractione lignorum extinguitur: ita concupiſcentia, fomesque peccati nullo magis curatur, quā ſi vitiorum omnium alimenta per abſtinentiam ſubmoveantur. Contemplare olim eremi cultores omni virtutum genere illuſtres: percunctare ex eis, quem de eā ſenſum habuerint, cū in eā magnam ſanctitatis partem poſuerint.

HOMO. Baſilius certè tuus ait: Ventrif moderatio animi perturbationum compreſſio eſt. Chryſologus autem: Jejunium omnium vitiorum mors, & vita virtutum. Neque ſancti tantū, ſed & Philoſophi, ac prudentiores plurimi hanc virtutem fecerunt; adeo ut Artaxerxi, ac Ptolomæo aqua, & panis deliciæ fuerint, & à Lacedæmoniis coquus * omnis decreto perpetuo proſcriptus. Et omnes, qui in agone contēdunt, ab omnibus ſe abſtinent, ut corruptibilem coronam percipiant; nos autem, ō rem indignam, & lacrymis proſequendam! nos autem incorruptam præſtolamur.

Credo tibi, ō æterna veritas, ut ſupr. pag. 7.

PUNCTUM IV. CHRISTVS. Conſidera inſuper quā ſæpè quā graviter gula à me punita fuerit: Nā præter Adamū, quo Lothum adduxerit ignominie notum eſt; quod miſeriarum Sodomam, quod filios Heli, quod Eſau, quod Prophetā illum in Bethel: quanti ſteterit Iſraëlitis concupiſcentia carnis in deſerto; & aliàs iterum, cū triginta tria millia interfecta ſunt. Adde divitem Epuſionem, imò plurimos, quos hæc bellua voravit, & in æternas ærumnas præcipitavit. Et vide quomodo maximè jejunio, deinde aliis mortificationum generibus corpus in ſervitutem redigere oporteat.

PUNC. V. HOMO. Animadverto, & appendo omnes quotquot fuerunt celebrati in utroque teſtamento, jejunio,

Corpus jeſu
nio melius
domatur,
quā aliā
pœnitentiā.

Baſil. conſt.
monaſt. c. 5.
Chryſolog.

* Excipe eō.
quum juris
nigri. Plat.
in Laconic.
Cic. 5. Tuſc.
cul.
1. Cōr. 9.

Gula punitio.
Gen. 19.

1. Reg. 2.
Gen. 25.
3. Reg. 17.
Ez. 4. 12.
Luc. 16.

Omnes San.
ti jejunia
celebratio.

1. Cor. 9.

Gal. 5.

Exemplum
Christi.
Ioan. 19.

nio, & mortificationibus corpus domuisse. Moyses jejunio legem, & tecum familiaritatem, uti etiam Elias impetravit: Ninivitarum verò iratum placarunt. Quàm jejunio illustris fuerit Joannes, quo non surrexit major, omnes novimus: & Anna illa Prophetissa. Apostolus Paulus certè de se ait: Castigo corpus meum, & in servitute redigo, ne fortè cùm aliis prædicavero, ipse reprobus efficiar: qui enim CHRISTI sunt, carnem suam crucifixerunt cum vitiis, & concupiscentiis suis.

CHRISTVS. Tu vide coram me an ex us sis, an oblectamenta carnis quæras, iis inhies, an Spiritus ac salutis tuæ auxilia, ut carni blandiaris, contempnas. Attende ad me exemplar perfectionis, esurientem, sitientem, noctibus orantem, & in laboribus plurimis à juventute meâ, postremò aceto & felle in cruce potatum. Extremum illum actum esse volui, ut temperantiam te edocerem.

HOMO. Ita luebas benignissime JESV, peccatum gulæ quo primus parens noster, & nos filii ejus in tantas ærumnas devenimus?

Exercitium pro pœnitentiâ & jejunii virtute impetrandâ.

Aug. 1. 10.
Conf. c. 31.

DOMINE JESV Christe, doce me, quaeso per viscera misericordiæ tuæ, ut, quemadmodum medicamenta, sic alimenta, sumpturus accedam. Tu sis mea delectatio, tu mea gloriatio, JESV mundi salvatio. cibus meus sit facere voluntatem tuam: absit ut ego, qui tuus esse volo, carnem non crucifigam, sed ei serviam; ventris sim mancipium, sanguine tuo libertate donatus: da mihi, quaeso, in te delectari, Nónne tu enim panis ille omnium delectamentum in se verè habens? Credo; & panis vite hunc spero; panis Angelorum factus mihi viaticum, & medicina, & solacium? Hunc toto corde amo & requiro. Da jam mihi delectari in te, & vanitatem odisse, ut amem te: da quod jubes, & jube quod vis. iste, aiebat Augustinus servus tuus, accepisse se fateretur.

Aug. 1. 10.
Conf. c. 29.
& 31.

audi

audiui alium rogantem ut accipiat: aufer à me. quis enim IESV bone, vincet eam quã superati sunt fortissimi athletæ; nisi per te, qui es unica salus & fortitudo mea?

De profundis clamavi ad te Domine, Domine, exaudi vocem psal. 119.
meam: veni enim in altitudinem maris, & tempestas demersit me. Quis verò me liberabit, Deus meus, nisi tu qui conturbas profundum maris, & sonum fluctuum eius mitigas? ah! quis mihi tribuat lavare cum Propheta tuo per singulas noctes lectum meum, & lacrymis meis stratum meum rigare, ut eluere possim peccata mea, & irriguo duplici sterilem animam meam fecundare, ut possit æternum luctum, æterna scilicet, redimere lacrymas? Si enim gehennæ pœnis in hoc parvo vitæ spatio compensavero, scio quòd tuã gratiã eas evadam: neque enim punis bis in idipsum, sed misericordia tua super omnia opera tua, verumtamen vis, ut fructus agamus dignos pœnitentiæ bone IESV, & in te ipso exempla nobis dare dignatus es. atque adde si quis, ut Apostolus tuus ait, tuus est, carnem suam crucifigit cum concupiscentiis suis, non tractat molliter, ut velut servum sentiat contumacem. Si ergo tuus esse nequeo, bone IESV, nisi carnem crucifigam, non mihi & illi perniciosè blandiar, sed vestigia tua, & sanctorum tuorum ita sequar. Non est servus major domino suo, si te oportuit pati, & ita intrare in gloriam tuam, quid me facere convenit?

Ego te deinceps audebo delicatus miles molli strato uti, & indui splendide, & epulari? Quomodo potero carni, & curiositati Galat. 5.
vix quicquam negare, imò ei curare sedulo, unde anima crucietur, spiritus extinguatur, devotio intepescat, profectus retardetur, proximus offendatur; ac nihilominus petere regnum tuum qui non habuisti ubi caput reclinare; qui & fame cruciatus fuisti, & felle potatus? Verè si regnum tuum vim patitur, & violenti rapiunt illud, quomodo delicatus in illud penetrabo? si mortificanda membra nostra, quæ sunt super terram, quomodo queram incentiva vitiorum, & hosti præbebo manus & auxilia? si beati qui lugent, eheu! quomodo felices erunt quibus nihil placet nisi iocus, cibus & ludus? Cupio gratiã tuã benignissime IESV, pœnitentiã tum Sanctis omnibus amare: aut enim ipse homo in se Greg. l. 9.
Mor. c. 17.
pœnitens punit peccatum suum (ut tuus Gregorius) aut hoc tu

Deus meus cum homine vindicans punis. Statuo facere fructus dignos pœnitentia, ut gaudium tibi sit tandem, Deus meus, & Angelis tuis super me peccatore pœnitentiam agente, qui toties Ambr. l. de un. pœnit. cap. 10. contristari Spiritum sanctum tuum, & malum coram te feci. Difficile scio est dignos facere, cum dicat Ambrosius servus tuus: Facilius inveni qui innocentiam servaverint, quàm qui congruè pœnitentiam egerint. Sed. pater mi. omnia tibi possibilia & facilia sunt, & mihi erunt gratiâ tuâ, quàm humillimè rogo, ut mihi concedere digneris, Amen.

Praxis ad jeiunium servandum.

Gula signa. PRIMA est, attendere quemadmodum quis corpus suum fo- veat, an nutriat illud, ut servum delicatè, sentiatq; eundem contumacem. Id verò futurum est, si gulæ quis serviat, si vetita edat, si noxia, si multa, si intempestivè, si delicatè, ardentè cor- pus nutriatur.

Abnegatio- nis signa. Secunda, abnegationis signa perpendere an ea in te sint: Pri- mum est, timor, ne quis rapiatur extra metas necessitatis. Se- cundum, diligens custodia sui ante cibos, & inter edendum, ne præcurrat voluptas necessitatem, & illa huic præferatur. Ter- tium, si molestum necessitati parere. Quartum, necessaria ad- mittere condimenta, exquisita rejicere.

Mensuram statuè. Tertia, optima praxis erit statuere sibi mensuram aliquam cibi & potus moderatam. si enim ab animantibus etiam id fieri consuevit, multo magis homini convenit, ut ratione potius quàm sensu ducatur. Si quis verò nos trahat sensus voluptatis, cogitandum nos homines esse, Christianos esse, ac liberos, non voluptatis, nõ carnis mancipia, sed Christi Jesu servos & filios, ad majora natos ac vocatos: imò fingere nos jam eâ fructos fuisse, quòd si enim nobis id persuaserimus, perinde certè erit, ut Bonaventura eleganter ostendit, ac si verè fructi fuissetus.

Bonav. de perfect. Quarta erit, condimenta alieno relinquere arbitrio, de nullo queri, imò etiam quæ maximè appetit gula alteri, potissimum pauperi, largiri. Quòd quàm Deo ac Domino nostro gratum sit sacrificium, ipse aliquando miraculis declaravit.

Tempus or- dinis. Quinta, horam statam servare, neque etiam extra tempus facile quidpiam sumere.

Sexta, non protrahere mensas ad horas, neque exquisitas parare, turpe certè est sacrificium ab iis quorum Deus venter est, ut Apostolus loquitur, diutius illi fieri quàm summo Deo: ibi longitudinem laudari, hinc etiam brevitatem magno esse fastidio.

stidio. Inspice quorsum convivia producantur, nempè ut diutius seruiatur cupiditati, venter magis distendatur, atq; is plura sensum admittat qui respuit subito repleti, ut preciosissimo tempore, sumptu, cupediis & condimentis invitetur & inducatur ad fastidium, cum brevi & parvo illi fames constare possit, ut gravetur anima, corpus oneretur, hominemque homo paulatim exuat. Audite, audite, ait Bernardus, quia esca ventri, & venter escis, Deus autem & hunc & has destruet. aër, terra, mare gulositati vix sufficiunt, propter hoc contingit pauperes spoliari, & rapinas fieri, ut fames pauperum transeat in delicias divitum. Filii hominù usquequo gravi corde, quia pingui corpore, ut quid diligitis vanitatem, & veritatem negligitis? O delicate, qui deliciis & divitiis circumfusis atque confusus confusionem expectas ad mortem! non est regnum Dei esca & potus, non purpura & byssus, quia dives ille utroque circumfusus in puncto ad inferna descendit. Quid ad hæc dicitis vos gulosi & luxuriosi, quorum Deus venter est, quorum omnis usus aut in ventre, aut sub ventre est; qui in luxuriis enutristis corda vestra & corpora vestra? Omitto, pauperes ad portam panem postulare, dum divites famem student cupediis irritare, preciosa quaruntur, ut illa excitetur, & perduntur; & si vilia pauperi fuissent projecta famelico, cibus & annona parata diviti fuisset in æternum. Cavendum igitur juxta D. Pauli monitum & exemplum, ne faciamus animam nostram preciosiorem quàm nos ipsos. Probabimus hoc, inquit Bernardus, si perdidimus eam, corporis voluptatibus renunciando, & carnem crucifigendo cum vitiis & concupiscentiis. Quid, ait suos alloquens, hic vos dicitis observatores ciborum, morum neglectores? Hippocrates & sequaces ejus docent animas salvas facere in hoc mundo, Christus & ejus discipuli perdere. Quemnã vos è duobus magistrum sequi eligitis? at manifestù se facit qui sic disputat. Hoc oculis, hoc capiti, &c. nocet, non in Evangelio legistis has differentias, aut in Prophetis, aut in litteris Apostolorum. caro & sanguis profectò revelavit tibi hanc sapientiam, non spiritus Patris, & infra: Puta te, quæso, monachum esse, non medicum, nec de complexione judicandum, sed de professione. Temperat multum voluptatem in Religione piã super mēsam lectio; utinam sæculares, quibus de coquo magna cura, non puderet sic animam pascere, nec pigeret plurimis ferculis corpori preparatis unum animæ tribuere! Vtilior certè pincerna, qui huic, unde crescat, firmetur atque ornetur, ministrat, quàm is qui corpori, unde ut plurimum delicietur & infirmetur. Oratio pro execut. *Dignatus es, ut sup. pag. 10.*

*Epist. 2. ad
Fulconem,*

*Pauperum
miserere è
guloſe.*

*Serm. 30. in
Cant.*

I A C V L A T O R I Æ.

- Galat. 5. **Q**ui Christi sunt, carnem suam crucifixerunt cum vitiis & concupiscentiis suis.
- Lucæ 13. Nisi pœnitentiam habueritis, omnes similiter peribitis.
- Ioel 2. Convertimini ad me in toto corde vestro, in ieiunio, flatu, planctu.
- Coloss. 3. Mortificate membra vestra que sunt super terram.
- Psal. 43. Propter te mortificamur totâ die, facti sumus sicut ovis occisionis.
- Abdiæ 15. Sicut fecisti, sic fiet tibi, retributionem tuam convertet in caput tuum.
- Habac. 3. Ingrediatur putredo in ossibus meis, & subter me seateat, ut requiescam in die tribulationis.
1. Cor. 9. Castigo corpus meum, & in servitutem redigo, ne forte, cum aliis predicavero, ipse reprobus efficiar.
- Galat. 2. Christo confixus sum cruci, vivo autem jam non ego, vivit verâ in me Christus.
- Philip. 3. Configuratus sum morti Christi, si quo modo occurram ad resurrectionem qua est ex mortuis.
- Galat. ult. De cetero nemo mihi molestus sit, ego enim stigmata Domini nostræ Iesu Christi in corpore meo porio.

C A P V T X.

Meditatio de Eleemosynâ secundo opere satisfactorio.

Psal. 10.

Presentia
Dei.Dei erga
homines li-
beralitas.

Luca 6.

PVNCTVM I. HOMO. Oculi tui, Domine, in pauperem respiciunt, & palpebræ tuæ interrogant filios hominum, si ergo tu in pauperes respicis & in ius me, uti confido, & intima cordis mei, quis despiciere eum poterit, & cum tu desiderium ejus exaudias, quis illum repellere?

CHRIŒTUS. Vides universum hoc, & omnia quæ in eo continentur? ecce quàm liberalis in te fuerim Deus tuus, quàm munificus in te hominem ingratum, & quidem ultrò ac spontè absque merito tuo: Attende obsecro, quomodo me imiteris. Nonne enim dixi: Estote misericordes sicut Pater vester misericors est? & iterùm: Beati misericordes, quoniam ipsi misericordiam consequentur